

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2017/541 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 15. marca 2017

o boju proti terorizmu in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ ter o spremembi Sklepa Sveta 2005/671/PNZ

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 83(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija temelji na univerzalnih vrednotah človekovega dostojanstva, svobode, enakosti in solidarnosti ter spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Temelji na načelih demokracije in pravne države, ki sta skupni državam članicam.
- (2) Teroristična dejanja spadajo med eno najresnejših kršitev univerzalnih vrednot človekovega dostojanstva, svobode, enakosti in solidarnosti ter spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin, na katerih temelji Unija. Predstavljajo enega najhujših napadov na demokracijo in pravno državo, ki sta skupni državam članicam in na katerih temelji Unija.
- (3) Okvirni sklep Sveta 2002/475/PNZ ⁽³⁾ je temelj kazenskopravnega odziva držav članic v boju proti terorizmu. Skupen pravni okvir za vse države članice in zlasti harmonizirana opredelitev terorističnih kaznivih dejanj sta merilo za izmenjavo informacij in sodelovanje med pristojnimi nacionalnimi organi v okviru Okvirnega sklepa Sveta 2006/960/PNZ ⁽⁴⁾, sklepov Sveta 2008/615/PNZ ⁽⁵⁾ ter 2005/671/PNZ ⁽⁶⁾, Uredbe (EU) št. 603/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾ ter okvirnih sklepov Sveta 2002/584/PNZ ⁽⁸⁾ in 2002/465/PNZ ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ UL C 177, 18.5.2016, str. 51.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. februarja 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 7. marca 2017.

⁽³⁾ Okvirni sklep Sveta 2002/475/PNZ z dne 13. junija 2002 o boju proti terorizmu (UL L 164, 22.6.2002, str. 3).

⁽⁴⁾ Okvirni sklep Sveta 2006/960/PNZ z dne 18. decembra 2006 o poenostavitvi izmenjave informacij in obveščevalnih podatkov med organi kazenskega pregona držav članic Evropske unije (UL L 386, 29.12.2006, str. 89).

⁽⁵⁾ Sklep Sveta 2008/615/PNZ z dne 23. junija 2008 o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu (UL L 210, 6.8.2008, str. 1).

⁽⁶⁾ Sklep Sveta 2005/671/PNZ z dne 20. septembra 2005 o izmenjavi informacij in sodelovanju na področju terorističnih kaznivih dejanj (UL L 253, 29.9.2005, str. 22).

⁽⁷⁾ Uredba (EU) št. 603/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi sistema Eurodac za primerjavo prstnih odtisov zaradi učinkovite uporabe Uredbe (EU) št. 604/2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljani tretje države ali oseba brez državljanstva, in o zahtevah za primerjavo s podatki iz sistema Eurodac, ki jih vložijo organi kazenskega pregona držav članic in Europol za namene kazenskega pregona, ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1077/2011 o ustanovitvi Evropske agencije za operativno upravljanje obsežnih informacijskih sistemov s področja svobode, varnosti in pravice (UL L 180, 29.6.2013, str. 1).

⁽⁸⁾ Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, 18.7.2002, str. 1).

⁽⁹⁾ Okvirni sklep Sveta 2002/465/PNZ z dne 13. junija 2002 o skupnih preiskovalnih enotah (UL L 162, 20.6.2002, str. 1).

- (4) V zadnjih letih se teroristične grožnje zaostrejujejo in hitro spreminjajo. Posamezniki, ki jih imenujemo „tuji teroristični borci“, potujejo v tujino za namen terorizma. Tuji teroristični borci, ki se vrnejo, pomenijo povečano varnostno grožnjo za vse države članice. Tuji teroristični borci so bili povezani z nedavnimi napadi in zarotami v več državah članicah. Poleg tega se Unija in njene države članice soočajo z vse več grožnjami posameznikov, ki se zgledujejo po terorističnih skupinah v tujini ali od njih prejemajo navodila, vendar sami ostanejo v Evropi.
- (5) V Resoluciji 2178 (2014) je Varnostni svet OZN izrazil zaskrbljenost zaradi vse večje grožnje, ki jo pomenijo tuji teroristični borci, ter od vseh držav članic OZN zahteval, naj zagotovijo, da se bodo kazniva dejanja, povezana s tem pojavom, kaznovala v skladu z nacionalnim pravom. Svet Evrope je v zvezi s tem leta 2015 sprejel Dodatni protokol h Konvenciji Sveta Evrope o preprečevanju terorizma.
- (6) Ob upoštevanju spreminjajoče se narave terorističnih groženj Uniji in državam članicam ter njihovih pravnih obveznosti v okviru mednarodnega prava bi bilo treba opredelitev terorističnih kaznivih dejanj, kaznivih dejanj, povezanih s teroristično skupino, in kaznivih dejanj, povezanih s terorističnimi dejavnostmi, v vseh državah članicah še bolj približati, tako da bi bolj celovito zajemala ravnanje, ki je povezano zlasti s tujimi terorističnimi borci in financiranjem terorizma. Te oblike ravnanj bi morale prav tako biti kaznive, če se storijo prek interneta, vključno z družbenimi mediji.
- (7) Poleg tega čezmejna narava terorizma zahteva odločen in usklajen odziv ter sodelovanje znotraj držav članic in med njimi ter s pristojnimi agencijami in organi Unije za boj proti terorizmu, vključno z Eurojustom in Europolom, in med njimi. V ta namen bi bilo treba učinkovito uporabiti razpoložljiva orodja in sredstva za sodelovanje, kot so skupne preiskovalne enote in usklajevalni sestanki, ki jih organizira Eurojust. Globalni značaj terorizma zahteva mednarodni odgovor, za katerega morajo Unija in njene države članice okrepiti sodelovanje z zadevnimi tretjimi državami. Odločen in usklajen odziv ter sodelovanje sta potrebna tudi za zagotovitev in pridobivanje elektronskih dokazov.
- (8) Ta direktiva taksativno navaja več hudih kaznivih dejanj, kot so napadi na človekovo življenje, kot naklepnih dejanj, ki se lahko štejejo za teroristična kazniva dejanja, kadar in kolikor so storjena s posebnim terorističnim ciljem, tj. resno ustrahovati prebivalstvo, neupravičeno prisiliti vlado ali mednarodno organizacijo, da neko dejanje stori ali opusti, ali resno destabilizirati ali uničiti temeljne politične, ustavne, gospodarske ali socialne strukture države ali mednarodne organizacije. Tudi grožnja, da bodo storjena takšna naklepna dejanja, bi bilo treba šteti za teroristično kaznivo dejanje, kadar je na podlagi objektivnih okoliščin ugotovljeno, da je bila takšna grožnja podana s kakršnim koli tovrstnim terorističnim ciljem. Nasprotno pa se dejanja, katerih cilj je na primer prisiliti vlado, da neko dejanje stori ali opusti, ne da bi bila vključena na izčrpen seznam hudih kaznivih dejanj, ne štejejo za teroristična kazniva dejanja v skladu s to direktivo.
- (9) Kazniva dejanja, povezana s terorističnimi dejavnostmi, so zelo hude kršitve, saj lahko privedejo do storitve terorističnih kaznivih dejanj ter teroristom in terorističnim skupinam omogočajo, da svoje kaznive dejavnosti ohranjajo in dodatno razvijajo, zato je opredelitev takšnega ravnanja kot kaznivo dejanje upravičena.
- (10) Kaznivo dejanje javnega ščuvanja k storitvi terorističnega kaznivega dejanja med drugim vključuje povičevanje in upravičevanje terorizma ali razširjanje sporočil ali slikovnega gradiva na spletu in zunaj njega, tudi v zvezi z žrtvami terorizma, z namenom pridobivanja podpore za teroristične cilje ali resnega ustrahovanja prebivalstva. Takšno ravnanje bi moralo biti kaznivo, če povzroči nevarnost, da bodo storjena teroristična dejanja. V vsakem konkretnem primeru bi bilo treba pri ugotavljanju, ali je povzročena takšna nevarnost, upoštevati posebne okoliščine primera, kot sta avtor in prejemnik sporočila, pa tudi kontekst, v katerem je bilo dejanje storjeno. Pomen in verodostojnost nevarnosti bi bilo treba upoštevati tudi pri uporabi določbe o javnem ščuvanju v skladu z nacionalnim pravom.
- (11) Opredelitev usposabljanja za terorizem kot kaznivo dejanje dopolnjuje obstoječo opredelitev kaznivega dejanja zagotavljanja usposabljanja in posebej obravnava grožnje, ki jih pomenijo tisti, ki se aktivno pripravljajo na storitev terorističnih kaznivih dejanj, vključno s tistimi, ki na koncu delujejo sami. Usposabljanje za terorizem vključuje pridobitev znanja, dokumentacije ali praktičnih veščin. Tudi samostojno učenje, vključno prek interneta ali preučevanja drugega učnega gradiva, bi bilo treba šteti za usposabljanje za terorizem, če je posledica aktivnega ravnanja in se izvaja z namenom storitve ali prispevanja k storitvi terorističnega kaznivega dejanja. V okviru vseh posebnih

okolščin primera je na ta namen na primer mogoče sklepati na podlagi vrste gradiva in pogostosti uporabe. Zato se datotečni prenos priročnika za izdelavo razstreliva za namene storitve terorističnega kaznivega dejanja lahko šteje kot usposabljanje za terorizem. Nasprotno pa se zgolj obiskovanje spletišč ali zbiranja gradiva za zakonite namene, kot so akademski ali raziskovalni nameni, ne šteje za usposabljanje za terorizem na podlagi te direktive.

- (12) Glede na resnost grožnje in zlasti potrebo po zaježitvi pretoka tujih terorističnih borcev je treba kot kaznivo dejanje opredeliti odhodno potovanje za namen terorizma, kar ne zajema zgolj storitve terorističnih kaznivih dejanj in usposabljanja ali zagotavljanja usposabljanja, temveč tudi sodelovanje v dejavnostih teroristične skupine. Ni nujno, da se kot kaznivo dejanje opredeli potovanje kot tako. Poleg tega potovanje na ozemlje Unije za namen terorizma pomeni naraščajočo varnostno grožnjo. Države članice se lahko odločijo tudi za obravnavanje terorističnih groženj, ki izhajajo iz potovanja za namen terorizma v zadevno državo članico, tako da kot kazniva dejanja opredelijo pripravljala dejanja, ki lahko vključujejo načrtovanje ali zaroto z namenom storitve terorističnega kaznivega dejanja ali prispevanja k njemu. Kot kaznivo dejanje bi bilo treba opredeliti tudi vsako dejanje omogočanja tovrstnega potovanja.
- (13) Nezakonita trgovina s strelnim orožjem, nafto, drogami, cigaretami, ponarejenim blagom in kulturnimi dobrinami, pa tudi trgovina z ljudmi ter izsiljevanje in oderuštvo so postali donosen način financiranja terorističnih skupin. V tem smislu vse večje število povezav med organiziranim kriminalom in terorističnimi skupinami pomeni naraščajočo varnostno grožnjo v Uniji, kar bi torej morali upoštevati organi držav članic, ki so udeleženi v kazenskem postopku.
- (14) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ določa skupna pravila o preprečevanju uporabe finančnega sistema Unije za namene pranja denarja in financiranja terorizma. Poleg tega preventivnega pristopa bi morale biti financiranje terorizma v državah članicah kaznivo. Opredelitev kaznivega dejanja bi morala zajemati ne le financiranje terorističnih dejanj, temveč tudi financiranje terorističnih skupin ter druga kazniva dejanja, povezana s terorističnimi dejavnostmi, kot so novačenje in usposabljanje ali potovanje za namen terorizma, da bi razbili podpore strukture, ki omogočajo storitev terorističnih kaznivih dejanj.
- (15) V državah članicah bi morale biti kaznivo zagotavljanje materialne podpore za terorizem prek oseb, ki dobavljajo storitve, premoženje in blago ali zagotavljajo njihov pretok, vključno s trgovinskimi posli, ki vključujejo vstop v Unijo ali izhod iz nje, kot so prodaja, pridobitev ali izmenjava kulturnih dobrin arheološkega, umetniškega, zgodovinskega ali znanstvenega pomena, ki so bili nezakonito odstranjeni z območja pod nadzorom teroristične skupine v času odstranitve, in prek oseb, ki pri navedenem delujejo kot posredniki, in sicer kot pomoč pri terorizmu ali financiranje terorizma, če se izvaja ob zavedanju, da naj bi bila ta dejanja ali z njimi pridobljena sredstva v celoti ali delno namenjena za uporabo za namen terorizma ali pa bodo koristila terorističnim skupinam. Za učinkovit boj proti nezakoniti trgovini s kulturnimi dobrinami kot viru dohodka za teroristične skupine bi bili lahko potrebni nadaljnji ukrepi.
- (16) Poskus potovanja za namen terorizma, zagotavljanja usposabljanja za terorizem oziroma novačenja za terorizem bi moral biti kazniv.
- (17) Kar zadeva kazniva dejanja, določena v tej direktivi, se mora naklep nanašati na vse elemente, ki jih sestavljajo. Na naklepno naravo dejanja ali opustitve dejanja je mogoče sklepati iz objektivnih dejanskih okoliščin.
- (18) Za fizične in pravne osebe, ki so odgovorne za tovrstna kazniva dejanja, bi bilo treba določiti sankcije, ki ustrezajo teži teh kaznivih dejanj.
- (19) Kadar je novačenje in usposabljanje za terorizem usmerjeno v otroka, bi morale države članice zagotoviti, da lahko sodniki to okoliščino upoštevajo pri izrekanju sankcije storilcem, čeprav sodniki ne bi smeli biti zavezani izreči strožje sankcije. Sodnik ohranja diskrecijsko pravico, da to okoliščino presodi skupaj z drugimi dejstvi v konkretnem primeru.

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

- (20) Določiti bi bilo treba pravila o pristojnosti, da bi se zagotovil učinkovit pregon kaznivih dejanj, določenih v tej direktivi. Zlasti se zdi ustrezno določiti pristojnost za kazniva dejanja, ki jih storijo osebe, ki zagotavljajo usposabljanje za terorizem, ne glede na njihovo državljanstvo, in sicer glede na morebitne posledice takšnega ravnanja na ozemlju Unije ter tesno materialno povezanost med kaznivima dejanjema usposabljanja za terorizem in zagotavljanja takšnega usposabljanja.
- (21) Da bi bila preiskovanje in pregon terorističnih kaznivih dejanj, kaznivih dejanj, povezanih s teroristično skupino, ali kaznivih dejanj, povezanih s terorističnimi dejavnostmi, uspešna, bi morali imeti tisti, ki so pristojni za preiskovanje ali pregon tovrstnih kaznivih dejanj, možnost uporabe učinkovitih preiskovalnih orodij, kot se na primer uporabljajo v boju proti organiziranemu kriminalu ali drugim hudim kaznivim dejanjem. Uporaba teh orodij v skladu z nacionalnim pravom bi morala biti ciljno usmerjena in upoštevati načelo sorazmernosti ter naravo in težo preiskovanih kaznivih dejanj ter spoštovati pravico do varstva osebnih podatkov. Taka orodja bi po potrebi morala vključevati na primer preiskavo vsega osebnega premoženja, prestrežanje komunikacij, tajno opazovanje, vključno z elektronskim nadzorom, izvajanje zvočnega snemanja v zasebnih ali javnih vozilih ter na zasebnih ali javnih mestih ter vizualnega snemanja oseb v javnih vozilih in na javnih mestih, in hrambo takšnih zvočnih in vizualnih posnetkov, ter finančne preiskave.
- (22) Učinkovito sredstvo za boj proti terorizmu na spletu je odstranitev spletnih vsebin, ki pomenijo javno ščuvanje k storitvi terorističnega kaznivega dejanja, pri viru. Države članice bi morale po najboljših močeh sodelovati s tretjimi državami v prizadevanju odstraniti spletne vsebine, ki pomenijo javno ščuvanje k storitvi terorističnega kaznivega dejanja, s strežnikov na njihovem ozemlju. Če pa odstranitev tovrstnih vsebin pri viru ni izvedljiva, se lahko vzpostavijo tudi mehanizmi za preprečitev dostopa do teh vsebin z ozemlja Unije. Ukrepi, ki jih države članice sprejmejo v skladu s to direktivo za odstranitev spletnih vsebin, ki pomenijo javno ščuvanje k storitvi terorističnega kaznivega dejanja ali, kadar to ni izvedljivo, preprečitev dostopa do teh vsebin, bi lahko temeljili na javnem ukrepanju, kot je zakonodajno, nezakonodajno ali sodno ukrepanje. V navedenem smislu ta direktiva ne posega v prostovoljno ukrepanje internetnega sektorja za preprečevanje zlorabe njegovih storitev ali v podporo držav članic takšnim ukrepom, kot so prepoznavanje terorističnih vsebin in obveščanje o njih. Ne glede na podlago za ukrepanje ali metodo bi morale države članice zagotoviti ustrezno raven pravne varnosti in predvidljivosti za uporabnike in ponudnike storitev ter možnost sodnega varstva v skladu z nacionalnim pravom. Pri vseh teh ukrepih je treba upoštevati pravice končnih uporabnikov ter postopati skladno z obstoječimi pravnimi in pravosodnimi postopki ter Listino Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina).
- (23) Odstranitev ali, kjer ta ni izvedljiva, preprečitev spletnih vsebin, ki pomenijo javno ščuvanje k storitvi terorističnega kaznivega dejanja, ali, kjer ta ni izvedljiva, preprečitev dostopa do teh vsebin, v skladu s to direktivo, ne bi smela posegati v pravila iz Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Zlasti se ne bi smela ponudnikom storitev naložiti splošna obveznost spremljanja informacij, ki jih prenašajo ali shranjujejo, niti aktivnega ugotavljanja dejstev ali okoliščin, ki kažejo na nezakonito dejavnost. Ponudniki storitev gostovanja poleg tega ne bi smeli biti odgovorni, dokler dejansko ne vedo za nezakonito dejavnost ali informacijo oziroma ne poznajo dejstev ali okoliščin, iz katerih je razvidno, da gre za nezakonito dejavnost ali informacijo.
- (24) Za učinkovit boj proti terorizmu je ključnega pomena učinkovita izmenjava informacij, ki jih pristojni organi štejejo za pomembne za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje ali pregon terorističnih kaznivih dejanj, med pristojnimi organi in agencijami Unije. Države članice bi morale zagotoviti učinkovito in pravočasno izmenjavo informacij v skladu z nacionalnim pravom in obstoječim pravnim okvirom Unije, kot so Sklep 2005/671/PNZ, Sklep Sveta 2007/533/PNZ ⁽²⁾ in Direktiva (EU) 2016/681 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾. Pri odločanju, ali izmenjati zadevne informacije, bi morali pristojni nacionalni organi upoštevati resno grožnjo, ki jo predstavljajo teroristična kazniva dejanja.

⁽¹⁾ Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).

⁽²⁾ Sklep Sveta 2007/533/PNZ z dne 12. junija 2007 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi druge generacije schengenskega informacijskega sistema (SIS II) (UL L 205, 7.8.2007, str. 63).

⁽³⁾ Direktiva (EU) 2016/681 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o uporabi podatkov iz evidence podatkov o potnikih (PNR) za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih in hudih kaznivih dejanj (UL L 119, 4.5.2016, str. 132).

- (25) Za krepitev obstoječega okvira o izmenjavi informacij v boju proti terorizmu, kot je določeno v Sklepu 2005/671/PNZ, bi morale države članice zagotoviti, da so ustrezne informacije, ki jih zberejo njihovi pristojni organi v okviru kazenskih postopkov, na primer organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, tožilci ali preiskovalni sodniki, dostopne zadevnim pristojnim organom druge države članice, za katere menijo, da bi jim bile te informacije lahko pomembne. Take zadevne informacije bi morale, kot je primerno, vključevati vsaj informacije, ki se posredujejo Europolu ali Eurojustu v skladu s Sklepom 2005/671/PNZ. Za to se uporabljajo pravila Unije o varstvu podatkov iz Direktive (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, brez poseganja v pravila Unije o sodelovanju med pristojnimi nacionalnimi organi v okviru kazenskih postopkov, kot tista, ki so določena v Direktivi 2014/41/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ oziroma Okvirnem sklepu 2006/960/PNZ.
- (26) Ustrezne informacije, ki jih zberejo pristojni organi držav članic v okviru kazenskih postopkov v zvezi s terorističnimi kaznivimi dejanji, bi bilo treba izmenjavati. Razume se, da izraz „kazenski postopek“ zajema vse faze postopka, od trenutka, ko je oseba osumljena ali obdolžena storitve kaznivega dejanja, dokler odločba o končni ugotovitvi, ali je ta oseba storila zadevno kaznivo dejanje, ne postane pravno močna.
- (27) Države članice bi morale sprejeti ukrepe za zaščito, podporo in pomoč po meri posebnih potreb žrtev terorizma v skladu z Direktivo 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ in kakor je dodatno določeno v tej direktivi. Žrtev terorizma je tista, opredeljena v členu 2 Direktive 2012/29/EU, in sicer kot fizična oseba, ki je utrpela škodo, vključno s fizično, duševno ali čustveno škodo ali ekonomsko izgubo, kolikor jo je neposredno povzročilo teroristično kaznivo dejanje, ali družinski član osebe, katere smrt je bila neposredno povzročena s terorističnim kaznivim dejanjem in ki je utrpel škodo zaradi smrti te osebe. Družinski člani preživelih žrtev terorizma, kot je opredeljeno v navedenem členu, imajo dostop do služb za podporo žrtvam in zaščitnih ukrepov v skladu z navedeno direktivo.
- (28) Pomoč pri odškodninskih zahtevkih žrtev ne posega v pomoč, ki jo žrtve terorizma prejmejo od organov za pomoč v skladu z Direktivo Sveta 2004/80/ES ⁽⁴⁾, in tako pomoč dopolnjuje. To ne posega v nacionalna pravila glede pravnega zastopanja za uveljavljanje odškodnine, tudi prek ureditve brezplačne pravne pomoči, in katera koli druga ustrezna nacionalna pravila o odškodninah.
- (29) Države članice bi morale poskrbeti za vzpostavitev celovitega odziva na posebne potrebe žrtev terorizma takoj po terorističnem napadu in tako dolgo, kot je potrebno, v okviru nacionalne infrastrukture za ukrepanje v izrednih razmerah. V ta namen lahko države članice ustanovijo enotno in posodobljeno spletišče z vsemi potrebnimi informacijami in center za nujno pomoč žrtvam in njihovim družinskim članom, ki zagotavlja psihološko prvo pomoč in čustveno podporo. Pobude držav članic na tem področju bi bilo treba podpreti s celovito uporabo razpoložljivih mehanizmov in virov skupne pomoči na ravni Unije. Službe za podporo bi morale upoštevati, da se posebne potrebe žrtev terorizma lahko s časom spreminjajo. V zvezi s tem bi morale države članice zagotoviti, da bodo službe za podporo najprej obravnavale vsaj čustvene in psihološke potrebe najbolj ranljivih žrtev terorizma in vse žrtve terorizma obvestile o razpoložljivosti nadaljnje čustvene in psihološke podpore, vključno s pomočjo in svetovanjem po travmatični izkušnji.
- (30) Države članice bi morale zagotoviti, da imajo vse žrtve terorizma dostop do informacij o pravicah žrtev, razpoložljivih službah za podporo in odškodninskih shemah v državi članici, kjer je bilo storjeno teroristično kaznivo dejanje. Zadevne države članice bi morale sprejeti ustrezne ukrepe, da bi olajšale medsebojno sodelovanje z namenom, da se žrtvam terorizma s prebivališčem v državi članici, ki ni država članica, v kateri je bilo storjeno teroristično kaznivo dejanje, zagotovi učinkovit dostop do takšnih informacij. Poleg tega bi morale države članice zagotoviti, da imajo žrtve terorizma dostop do služb za dolgoročno podporo v državi članici, v kateri imajo prebivališče, čeprav je bilo teroristično kaznivo dejanje storjeno v drugi državi članici.

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016, str. 89).

⁽²⁾ Direktiva 2014/41/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah (UL L 130, 1.5.2014, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ (UL L 315, 14.11.2012, str. 57).

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 2004/80/ES z dne 29. aprila 2004 o odškodnini žrtvam kaznivih dejanj (UL L 261, 6.8.2004, str. 15).

- (31) Kot je razvidno iz revidirane strategije EU za boj proti radikalizaciji in novačenju teroristov iz leta 2014 in sklepov Sveta Evropske unije in držav članic, ki so se sestale v okviru Sveta, za okrepitev odzivanja kazenskega pravosodja na radikalizacijo, ki vodi v terorizem in nasilni ekstremizem, iz leta 2015, je za preprečevanje radikalizacije in novačenja za terorizem, vključno z radikalizacijo na spletu, potreben dolgoročen, proaktiven in celosten pristop. Tak pristop bi moral združevati ukrepe na področju kazenskega pravosodja s politikami na področjih izobraževanja, socialnega vključevanja in integracije ter zagotavljanje učinkovitega odpravljanja radikalizacije ali prekinitve vpletenosti ter izhodnih ali rehabilitacijskih programov, tudi med prestajanjem zaporne kazni in v okviru probacije. Države članice bi si morale izmenjati dobre prakse o učinkovitih ukrepih in projektih na tem področju, zlasti v zvezi s tujimi terorističnimi borci in povratniki, po potrebi v sodelovanju s Komisijo in z ustreznimi agencijami in organi Unije.
- (32) Države članice bi si morale prizadevati za preprečevanje in zatiranje radikalizacije, ki vodi v terorizem, in sicer z usklajevanjem, izmenjavo informacij in izkušnj o nacionalnih politikah preprečevanja ter z izvajanjem oziroma s posodobitvijo nacionalnih politik preprečevanja ob upoštevanju lastnih potreb, ciljev in zmogljivosti na podlagi lastnih izkušenj. Komisija bi morala po potrebi nacionalnim, regionalnim in lokalnim organom zagotavljati podporo pri razvoju politik preprečevanja.
- (33) Države članice bi morale glede na zadevne potrebe in posebne okoliščine v vsaki državi članici zagotoviti podporo strokovnjakom, vključno s partnerji iz civilne družbe, ki bodo verjetno prišli v stik z osebami, dovzetnimi za radikalizacijo. Takšni podporni ukrepi lahko zajemajo zlasti usposabljanje in ukrepe za ozaveščanje, s ciljem, da bodo lahko prepoznali in obravnavali znake radikalizacije. Te ukrepe bi bilo po potrebi treba sprejeti v sodelovanju z zasebnimi podjetji, ustreznimi organizacijami civilne družbe, lokalnimi skupnostmi in drugimi deležniki.
- (34) Ker ciljev te direktive države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi potrebe po harmoniziranih pravilih na ravni Unije lažje dosežejo na takšni ravni, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (35) Ta direktiva upošteva načeli, ki ju priznava člen 2 PEU, in spoštuje temeljne pravice in svoboščine ter upošteva načela, ki jih zlasti priznava Listina, vključno z načeli iz naslovov II, III, V in VI Listine, ki med drugim zajemajo pravico do svobode in varnosti, svobodo izražanja in obveščanja, svobodo združevanja ter svobodo misli, vesti in veroizpovedi, splošno prepoved diskriminacije, zlasti na podlagi rase, barve kože, etničnega ali socialnega porekla, genetskih značilnosti, jezika, vere ali prepričanja, političnega ali drugega stališča, pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja ter pravico do varstva osebnih podatkov, načeli zakonitosti in sorazmernosti kaznivih dejanj in kazni, ki vključuje tudi zahtevo po natančnosti, jasnosti in predvidljivosti kazenskega prava, domnevo nedolžnosti ter svobodo gibanja, kot je določena v členu 21(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) in Direktivi 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. To direktivo je treba izvajati v skladu s temi pravicami in načeli, tudi ob upoštevanju Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah ter drugih obveznosti na področju človekovih pravic na podlagi mednarodnega prava.
- (36) Ta direktiva ne posega v obveznosti držav članic na podlagi prava Unije, kar zadeva procesne pravice osumljenih ali obdolženih oseb v kazenskem postopku.
- (37) Ta direktiva ne bi smela spreminjati pravic, obveznosti in odgovornosti držav članic na podlagi mednarodnega prava, vključno z mednarodnim humanitarnim pravom. Ta direktiva ne ureja dejavnosti oboroženih sil v času oboroženih spopadov, ki jih ureja mednarodno humanitarno pravo v smislu navedenih pojmov v okviru navedenega prava, in, kolikor jih urejajo druga pravila mednarodnega prava, dejavnosti vojaških sil države pri izvrševanju njihovih uradnih dolžnosti.
- (38) Zagotavljanje humanitarnih dejavnosti s strani nepristranskih humanitarnih organizacij, ki jih priznava mednarodno pravo, vključno z mednarodnim humanitarnim pravom, ne spada v področje uporabe te direktive, pri čemer je treba upoštevati sodno prakso Sodišča Evropske unije.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL L 158, 30.4.2004, str. 77).

- (39) Izvajanje ukrepov kazenskega prava na podlagi te direktive bi moralo biti glede na legitimne cilje in nujnost tovrstnih ciljev v demokratični družbi sorazmerno z vrsto kaznivega dejanja in okoliščinami, v katerih je bilo storjeno, in bi moralo izključevati vse oblike arbitrarnosti, rasizma ali diskriminacije.
- (40) Ničesar v tej direktivi se ne bi smelo razlagati, kot da je namenjeno zmanjšanju ali omejevanju razširjanja informacij za znanstvene ali akademske namene ali namene poročanja. Izražanje radikalnih, polemičnih ali spornih stališč v javnih razpravah o občutljivih političnih vprašanjih ne spada v področje uporabe te direktive in zlasti ne v opredelitev javnega ščuvanja k storitvi terorističnih kaznivih dejanj.
- (41) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola ti dve državi članici ne sodelujeta pri sprejetju te direktive, ki zato zanju ni zavezujoča in se v njiju ne uporablja.
- (42) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanju ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (43) Ta direktiva bi zato morala nadomestiti Okvirni sklep 2002/475/PNZ za države članice, ki jih zavezuje ta direktiva, in spremeniti Sklep 2005/671/PNZ –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

PREDMET UREJANJA IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa minimalna pravila glede opredelitve kaznivih dejanj in sankcij na področju terorističnih kaznivih dejanj, kaznivih dejanj, povezanih s teroristično skupino, in kaznivih dejanj, povezanih s terorističnimi dejavnostmi, ter ukrepov za zaščito žrtev terorizma in podpora ter pomoč zanje.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „sredstva“ pomeni vse vrste sredstev – opredmetena ali neopredmetena sredstva, premičnine ali nepremičnine –, pridobljenih na kakršen koli način, in pravne listine ali instrumente v kakršni koli obliki, tudi elektronski ali digitalni, ki dokazujejo lastništvo takih sredstev ali delež v njih, med drugim vključno z bančnimi krediti, potovalnimi čeki, bančnimi čeki, denarnimi nakaznicami, delnicami, vrednostnimi papirji, obveznicami, menicami in kreditnimi pismi;
2. „pravna oseba“ pomeni vsak subjekt, ki ima v skladu z veljavnim pravom pravno osebnost, razen držav ali javnih organov, ki izvršujejo državno oblast, in javnih mednarodnih organizacij;
3. „teroristična skupina“ pomeni strukturirano skupino več kot dveh oseb, ki se ustanovi za določen čas in usklajeno izvršuje teroristična kazniva dejanja; „strukturirana skupina“ pomeni skupino, ki ni sestavljena zgolj naključno za takojšnjo izvršitev kaznivega dejanja in ki nima nujno formalno določenih vlog svojih članov, kontinuitete članstva ali razvite strukture.

NASLOV II

TERORISTIČNA KAZNIVA DEJANJA IN KAZNIVA DEJANJA, POVEZANA S TERORISTIČNO SKUPINO**Člen 3****Teroristična kazniva dejanja**

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se naslednja naklepna dejanja, določena kot kazniva dejanja v nacionalnem pravu, ki lahko zaradi svoje narave ali vsebine resno škodujejo državi ali mednarodni organizaciji, opredelijo kot teroristična kazniva dejanja, kadar so storjena z enim od ciljev, navedenih v odstavku 2:

- (a) napadi na življenje osebe, ki lahko povzročijo smrt;
- (b) napadi na telesno celovitost osebe;
- (c) ugrabitev ali jemanje talcev;
- (d) precejšnje uničenje vladnih ali javnih objektov, prevoznega sistema, infrastrukture, vključno z informacijskim sistemom, ploščadi, postavljene na epikontinentalnem pasu, javnega kraja ali zasebne lastnine, ki lahko ogrozi življenje ljudi ali povzroči večjo gospodarsko izgubo;
- (e) ugrabitev zrakoplova, plovil ali drugih sredstev tovornega prevoza ali javnih prevoznih sredstev;
- (f) proizvodnja, posest, pridobitev, prevoz, dobava ali uporaba razstreliva ali orožja, vključno s kemičnim, biološkim, radiološkim ali jedrskim orožjem, pa tudi raziskave in razvoj kemičnega, biološkega, radiološkega ali jedrskega orožja;
- (g) izpust nevarnih snovi ali povzročanje požarov, poplav ali eksplozij, ki lahko ogrozijo življenje ljudi;
- (h) motnja ali prekinitev oskrbe z vodo, elektriko ali drugimi osnovnimi naravnimi viri, ki lahko ogrozijo življenje ljudi;
- (i) nezakonito poseganje v sistem iz člena 4 Direktive 2013/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ v primerih, ko se uporablja člen 9(3) ali točki (b) ali (c) člena 9(4) navedene direktive, in nezakonito poseganje v podatke iz člena 5 navedene direktive v primerih, ko se uporablja točka (c) člena 9(4) navedene direktive;
- (j) grožnja, da bo storjeno katero od dejanj iz točk (a) do (i).

2. Cilji iz odstavka 1 so:

- (a) resno ustrahovati prebivalstvo;
- (b) nezakonito prisiliti vlado ali mednarodno organizacijo, da neko dejanje stori ali opusti;
- (c) resno destabilizirati ali uničiti temeljne politične, ustavne, gospodarske ali socialne strukture države ali mednarodne organizacije.

Člen 4**Kazniva dejanja, povezana s teroristično skupino**

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se naslednja dejanja opredelijo kot kazniva dejanja, če so storjena naklepno:

- (a) vodenje teroristične skupine;
- (b) sodelovanje v dejavnostih teroristične skupine, vključno s priskrbo informacij ali dobavo materialnih sredstev ali z vsakršnim financiranjem dejavnosti teroristične skupine, ob zavedanju, da bo takšno sodelovanje prispevalo h kaznivim dejavnostim teroristične skupine.

⁽¹⁾ Direktiva 2013/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. avgusta 2013 o napadih na informacijske sisteme in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2005/222/PNZ (UL L 218, 14.8.2013, str. 8).

NASLOV III

KAZNIVA DEJANJA, POVEZANA S TERORISTIČNIMI DEJAVNOSTMI**Člen 5****Javno ščuvanje k storitvi terorističnega kaznivega dejanja**

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se razširjanje ali drugačno dajanje na voljo sporočila javnosti s kakršnimi koli sredstvi, na spletu ali zunaj njega, in sicer z namenom napeljevanja k storitvi katerega od kaznivih dejanj iz točk (a) do (i) člena 3(1), če takšno ravnanje neposredno ali posredno – na primer s povečevanjem terorističnih dejanj – zagovarja storitev terorističnih kaznivih dejanj in s tem povzroči nevarnost storitve enega ali več takšnih kaznivih dejanj, opredeli kot kaznivo dejanje, če je storjeno naklepno.

Člen 6**Novačenje za terorizem**

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se spodbujanje druge osebe, naj stori ali prispeva k storitvi katerega od kaznivih dejanj iz točk (a) do (i) člena 3(1) ali člena 4 opredeli kot kaznivo dejanje, če je storjeno naklepno.

Člen 7**Zagotavljanje usposabljanja za terorizem**

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se dajanje navodil za izdelavo ali uporabo razstreliva, strelnega ali drugega orožja ali zdravju škodljivih ali nevarnih snovi oziroma navodil v zvezi z drugimi posebnimi metodami ali tehnikami z namenom storitve ali prispevanja k storitvi katerega od kaznivih dejanj iz točk (a) do (i) člena 3(1), ob zavedanju, da so te pridobljene večšine namenjene uporabi v ta namen, opredeli kot kaznivo dejanje, če je storjeno naklepno.

Člen 8**Usposabljanje za terorizem**

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se prejetje navodil za izdelavo ali uporabo razstreliva, strelnega ali drugega orožja ali zdravju škodljivih ali nevarnih snovi oziroma navodil v zvezi z drugimi posebnimi metodami ali tehnikami z namenom storitve ali prispevanja k storitvi katerega od kaznivih dejanj iz točk (a) do (i) člena 3(1) opredeli kot kaznivo dejanje, če je storjeno naklepno.

Člen 9**Potovanje za namen terorizma**

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev, da se potovanje v državo, ki ni navedena država članica, z namenom storitve ali prispevanja k storitvi katerega od terorističnih kaznivih dejanj iz člena 3, z namenom sodelovanja v dejavnostih teroristične skupine ob zavedanju, da bo to sodelovanje prispevalo h kaznivim dejavnostim te skupine, kakor je navedeno v členu 4, ali z namenom usposabljanja za terorizem oziroma zagotavljanja takšnega usposabljanja iz členov 7 in 8 opredeli kot kaznivo dejanje, če je storjeno naklepno.

2. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev, da se eno od naslednjih ravnanj opredeli kot kaznivo dejanje, če je storjeno naklepno:

- (a) potovanje v to državo članico z namenom storitve ali prispevanja k storitvi katerega od terorističnih kaznivih dejanj iz člena 3, z namenom sodelovanja v dejavnostih teroristične skupine ob zavedanju, da bo to sodelovanje prispevalo h kaznivim dejavnostim te skupine, kakor je navedeno v členu 4, ali z namenom usposabljanja za terorizem oziroma zagotavljanjem takšnega usposabljanja iz členov 7 in 8; ali
- (b) pripravljala dejanja osebe, ki vstopa v to državo članico z namenom storitve ali prispevanja k storitvi katerega od terorističnih kaznivih dejanj iz člena 3.

Člen 10

Organiziranje ali drugačno omogočanje potovanja za namen terorizma

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se vsako dejanje organiziranja ali drugačnega omogočanja potovanja kateri koli osebi za namen terorizma iz člena 9(1) in točke (a) člena 9(2), ob zavedanju, da je tovrstna pomoč zagotovljena v ta namen, opredeli kot kaznivo dejanje, če je storjeno naklepno.

Člen 11

Financiranje terorizma

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se zagotavljanje ali zbiranje sredstev na kakršen koli način, neposredno ali posredno, z namenom, da se uporabijo, ali ob zavedanju, da se bodo v celoti ali delno uporabila za storitev ali za prispevanje k storitvi katerega od kaznivih dejanj iz členov 3 do 10, opredeli kot kaznivo dejanje, če je storjeno naklepno.

2. Če financiranje terorizma iz odstavka 1 tega člena zadeva katero koli kaznivo dejanje iz členov 3, 4 in 9, ni potrebno, da se sredstva dejansko uporabijo, v celoti ali delno, za storitev ali prispevanje k storitvi katerega od navedenih kaznivih dejanj, niti da storilec ve, za katero konkretno kaznivo dejanje ali konkretna kazniva dejanja se bodo sredstva uporabila.

Člen 12

Druga kazniva dejanja, povezana s terorističnimi dejavnostmi

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da kazniva dejanja, povezana s terorističnimi dejavnostmi, vključujejo naslednja naklepna dejanja:

- (a) veliko tatvino z namenom storitve katerega od kaznivih dejanj iz člena 3;
- (b) izsiljevanje z namenom storitve katerega od kaznivih dejanj iz člena 3;
- (c) izdelavo ali uporabo lažnih uradnih listin z namenom storitve katerega od kaznivih dejanj iz točk (a) do (i) člena 3(1), točke (b) člena 4 in člena 9.

NASLOV IV

SPLOŠNE DOLOČBE V ZVEZI S TERORISTIČNIMI KAZNIVIMI DEJANJI, KAZNIVIMI DEJANJI, POVEZANIMI S TERORISTIČNO SKUPINO, IN KAZNIVIMI DEJANJI, POVEZANIMI S TERORISTIČNIMI DEJAVNOSTMI

Člen 13

Povezava s terorističnimi kaznivimi dejanji

Da bi bilo kaznivo dejanje iz člena 4 ali naslova III kaznivo, ni treba, da je teroristično kaznivo dejanje dejansko storjeno niti da je, če gre za kazniva dejanja iz členov 5 do 10 in 12, ugotovljena povezava z drugim konkretnim kaznivim dejanjem iz te direktive.

Člen 14

Pomoč, napeljevanje in poskus

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da je pomoč pri storitvi kaznivega dejanja iz členov 3 do 8, 11 in 12 kazniva.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da je napeljevanje h kaznivemu dejanju iz členov 3 do 12 kaznivo.

3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da je poskus storitve kaznivega dejanja iz členov 3, 6, 7, člena 9(1), točke (a) člena 9(2) ter členov 11 in 12, razen posesti iz točke (f) člena 3(1) in kaznivega dejanja iz točke (j) člena 3(1), kazniv.

Člen 15

Sankcije za fizične osebe

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se kazniva dejanja iz členov 3 do 12 in 14 kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kazenskimi sankcijami, ki lahko vključujejo predajo ali izročitev.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se teroristična kazniva dejanja iz člena 3 in kazniva dejanja iz člena 14, kolikor se nanašajo na teroristična kazniva dejanja, kaznujejo z višjimi zapornimi kaznimi od teh, ki jih nacionalno pravo določa za takšna kazniva dejanja brez posebnega naklepa, ki ga zahteva člen 3, razen kadar so predvidene sankcije že najvišje možne po nacionalnem pravu.
3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se kazniva dejanja iz člena 4 kaznujejo z zapornimi kaznimi, in sicer z najvišjo predpisano kaznijo najmanj petnajst let za kaznivo dejanje iz točke (a) člena 4, za kazniva dejanja iz točke (b) člena 4 pa z najvišjo predpisano kaznijo najmanj osem let. Če teroristično kaznivo dejanje iz točke (j) člena 3(1) stori oseba, ki vodi teroristično skupino iz točke (a) člena 4, je najvišja predpisana kazen najmanj osem let.
4. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se, če je kaznivo dejanje iz člena 6 ali 7 storjeno zoper otroka, to lahko upošteva pri izrekanju sankcije v skladu z nacionalnim pravom.

Člen 16

Olajševalne okoliščine

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se sankcije, na katere se nanaša člen 15, lahko znižajo, če:

- (a) se storilec odreče teroristični dejavnosti in
- (b) storilec upravnim ali pravosodnim organom posreduje informacije, ki jih sicer ne bi mogli pridobiti, in jim s tem pomaga:
 - (i) preprečiti ali omiliti učinke kaznivega dejanja;
 - (ii) prepoznati ali privedi pred sodišče druge storilce;
 - (iii) poiskati dokaze; ali
 - (iv) preprečiti nadaljnja kazniva dejanja iz členov 3 do 12 in 14.

Člen 17

Odgovornost pravnih oseb

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da so pravne osebe lahko spoznane za odgovorne za katero koli kaznivo dejanje iz členov 3 do 12 in 14, če jih v njihovo korist stori katera koli oseba, ki deluje bodisi sama bodisi kot del organa pravne osebe in ki ima vodilni položaj v pravni osebi, in sicer na podlagi:
 - (a) pooblastila za zastopanje pravne osebe;
 - (b) pooblastila za sprejemanje odločitev v imenu pravne osebe;
 - (c) pooblastila za opravljanje nadzora v pravni osebi.
2. Države članice sprejmejo tudi potrebne ukrepe za zagotovitev, da so pravne osebe lahko spoznane za odgovorne, če oseba iz odstavka 1 tega člena ni opravila nadzora ali kontrole, kar je omogočilo, da je v korist navedene pravne osebe njej podrejena oseba storila katero od kaznivih dejanj iz členov 3 do 12 in 14.
3. Odgovornost pravnih oseb iz odstavkov 1 in 2 tega člena ne izključuje kazenskih postopkov zoper fizične osebe, ki katero od kaznivih dejanj iz členov 3 do 12 in 14 storijo, k njemu napeljujejo ali pri njem pomagajo.

Člen 18

Sankcije za pravne osebe

Države članice sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev, da se pravna oseba, ki je spoznana za odgovorno na podlagi člena 17, kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi sankcijami, ki vključujejo kazenske ali nekazenske globe in lahko vključujejo druge sankcije, kot so:

- (a) odvzem pravice do javnih sredstev ali podpore;
- (b) začasna ali stalna prepoved opravljanja poslovnih dejavnosti;
- (c) uvedba sodnega nadzora;
- (d) sodni nalog za prenehanje pravne osebe;
- (e) začasno ali trajno zaprtje poslovnih subjektov, ki so bili uporabljeni za storitev kaznivega dejanja.

Člen 19

Pristojnost in pregon

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi določi svojo pristojnost za kazniva dejanja iz členov 3 do 12 in 14, kadar je:

- (a) kaznivo dejanje v celoti ali deloma storjeno na njenem ozemlju;
- (b) kaznivo dejanje storjeno na krovu plovila, ki pluje pod njeno zastavo, ali zrakoplova, ki je registriran v njej;
- (c) storilec njen državljan ali ima v njej prebivališče;
- (d) kaznivo dejanje storjeno v korist pravne osebe s sedežem na njenem ozemlju;
- (e) kaznivo dejanje storjeno proti ustanovam ali prebivalstvu zadevne države članice ali proti ustanovi, organu, uradu ali agenciji Unije s sedežem v tej državi članici.

Vsaka država članica lahko razširi svojo pristojnost, če je kaznivo dejanje storjeno na ozemlju druge države članice.

2. Vsaka država članica lahko razširi svojo pristojnost glede zagotavljanja usposabljanja za terorizem iz člena 7, če storilec zagotavlja usposabljanje njenim državljanom ali osebam, ki imajo v njej prebivališče, kadar se ne more uporabiti odstavka 1 tega člena. Država članica o tem obvesti Komisijo.

3. Kadar je za kaznivo dejanje pristojna več kot ena država članica in kadar lahko katera koli od zadevnih držav članic veljavno preganja kaznivo dejanje na podlagi istega dejanskega stanja, zadevne države članice sodelujejo, da bi odločile, katera od njih bo preganjala storilce, in sicer da bi se postopki po možnosti izvajali v eni sami državi članici. V ta namen se države članice lahko poslužujejo Eurojusta, da se olajša sodelovanje med njihovimi pravosodnimi organi in usklajuje njihovo delo.

Upoštevajo se naslednji dejavniki:

- (a) gre za državo članico, na ozemlju katere je bilo storjeno kaznivo dejanje,
- (b) storilec je državljan te države članice ali ima v njej prebivališče,
- (c) gre za državo članico, ki je izvorna država žrtev,
- (d) gre za državo članico, na ozemlju katere so našli storilca.

4. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi določi svojo pristojnost za kazniva dejanja iz členov 3 do 12 in 14 tudi v primerih, ko zavrne predajo ali izročitev osebe, ki je osumljena storitve takšnega kaznivega dejanja oziroma zanj obsojena, drugi državi članici oziroma tretji državi.
5. Vsaka država članica zagotovi, da njena pristojnost zajema primere, v katerih je bilo katero koli od kaznivih dejanj iz členov 4 in 14 v celoti ali deloma storjeno na njenem ozemlju, ne glede na to, kje ima teroristična skupina sedež ali kje izvaja kaznive dejavnosti.
6. Ta člen ne izključuje izvrševanja pristojnosti v kazenskih zadevah, kakor določi država članica v skladu s svojim nacionalnim pravom.

Člen 20

Preiskovalna orodja in odvzem

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da so osebam, enotam ali službam, pristojnim za preiskovanje ter pregon kaznivih dejanj iz členov 3 do 12, na voljo učinkovita preiskovalna orodja, na primer takšna, ki se uporabljajo v primerih organiziranega kriminala ali v drugih primerih hudih kaznivih dejanj.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da njihovi pristojni organi v skladu z Direktivo 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ začasno zavarujejo ali odvzamejo, kot je primerno, premoženjsko korist, ki izvira iz storitve ali prispevanja k storitvi katerega koli kaznivega dejanja iz te direktive, in predmete, ki so bili uporabljeni ali namenjeni uporabi pri takšni storitvi ali prispevanju k njej.

Člen 21

Ukrepi proti spletnim vsebinam, ki pomenijo javno ščuvanje

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev takojšnje odstranitve spletnih vsebin, ki pomenijo javno ščuvanje k storitvi terorističnega kaznivega dejanja iz člena 5, s strežnikov na svojem ozemlju. Prizadevajo si tudi za odstranitev teh vsebin s strežnikov, ki se nahajajo zunaj njihovega ozemlja.
2. Države članice lahko, kadar odstranitev vsebin iz odstavka 1 pri viru ni izvedljiva, sprejmejo ukrepe za preprečitev dostopa do tovrstnih vsebin za uporabnike spleta na svojem ozemlju.
3. Ukrepi odstranitve in preprečitve dostopa se morajo določiti ob uporabi preglednih postopkov, zagotoviti pa morajo primerna jamstva, zlasti za zagotovitev, da so taki ukrepi omejeni le na tisto, kar je potrebno in sorazmerno, ter da so uporabniki obveščeni o razlogih za te ukrepe. Jamstva, ki se nanašajo na odstranitev in preprečitev, vključujejo tudi možnost sodnega varstva.

Člen 22

Spremembe Sklepa 2005/671/PNZ

Sklep 2005/671/PNZ se spremeni:

1. v členu 1 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) ‚teroristična kazniva dejanja‘: kazniva dejanja iz Direktive 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta (*)

(*) Direktiva (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o boju proti terorizmu in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ ter o spremembi Sklepa Sveta 2005/671/PNZ (UL L 73, 31.3.2017, str. 6).“;

2. člen 2 se spremeni:

(a) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev, da so ustrezne informacije, ki jih zberejo njeni pristojni organi v okviru kazenskih postopkov v zvezi s terorističnimi kaznivimi dejanji, čim prej dostopne

⁽¹⁾ Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji (UL L 127, 29.4.2014, str. 39).

pristojnim organom druge države članice, kadar bi se te informacije lahko uporabile za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje ali pregon terorističnih kaznivih dejanj iz Direktive (EU) 2017/541 v tej državi članici, bodisi na zahtevo bodisi na lastno pobudo in v skladu z nacionalnim pravom in ustreznimi mednarodnimi pravnimi instrumenti.“;

(b) dodata se naslednja odstavka:

„7. Odstavek 6 se ne uporablja, kadar bi izmenjava informacij lahko ogrozila tekoče preiskave ali varnost posameznika ali kadar bi to bilo v nasprotju z vitalnimi varnostnimi interesi zadevne države članice.

8. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da njihovi pristojni organi po prejemu informacij iz odstavka 6 sprejmejo pravočasne ukrepe v skladu z nacionalnim pravom, kot je primerno.“.

Člen 23

Temeljne pravice in svoboščine

1. Ta direktiva ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 PEU.
2. Države članice lahko določijo pogoje, ki jih zahtevajo temeljna načela – in so v skladu z njimi – v zvezi s svobodo tiska in drugih medijev ter ki urejajo pravice in odgovornosti tiska ali drugih medijev in postopkovna jamstva zanje, če so taki pogoji povezani z določitvijo ali omejitvijo odgovornosti.

NASLOV V

DOLOČBE O ZAŠČITI ŽRTEV TERORIZMA, PODPORI ZANJE TER NJIHOVIH PRAVICAH

Člen 24

Pomoč in podpora žrtvam terorizma

1. Države članice zagotovijo, da preiskave oziroma pregon kaznivih dejanj, ki jih zajema ta direktiva, niso odvisni od prijave oziroma obtožbe s strani žrtve terorizma ali druge osebe, ki jo je prizadelo zadevno kaznivo dejanje, vsaj če so bila dejanja storjena na ozemlju države članice.
2. Države članice zagotovijo, da so vzpostavljene službe za podporo, ki obravnavajo posebne potrebe žrtv terorizma v skladu z Direktivo 2012/29/EU in da so na voljo žrtvam terorizma takoj po terorističnem napadu in tako dolgo, kot je potrebno. Takšne službe se zagotovijo poleg ali kot sestavni del splošnih služb za podporo žrtvam, ki se lahko obrnejo na obstoječe subjekte, ki nudijo specialistično podporo.
3. Službe za podporo morajo biti zmožne zagotavljati pomoč in podporo žrtvam terorizma glede na njihove posebne potrebe. Storitve teh služb so zaupne, brezplačne in zlahka dostopne vsem žrtvam terorizma. Vključujejo zlasti:
 - (a) čustveno in psihološko podporo, kot sta pomoč in svetovanje po travmatični izkušnji;
 - (b) svetovanje in obveščanje glede vsakršnih zadevnih pravnih, praktičnih ali finančnih vprašanj, vključno z lažjim uveljavljanjem pravice do obveščenosti žrtv terorizma, kot je določena v členu 26;
 - (c) pomoč pri zahtevkih za odškodnine za žrtve terorizma, ki jih omogoča nacionalno pravo zadevne države članice.
4. Države članice zagotovijo, da so vzpostavljeni mehanizmi ali protokoli, ki omogočajo aktiviranje služb za podporo žrtvam terorizma v okviru njihovih nacionalnih infrastruktur za ukrepanje v izrednih razmerah. Taki mehanizmi ali protokoli predvidevajo usklajevanje ustreznih organov, agencij in teles, da bi lahko zagotovili celovit odziv na potrebe žrtv in njihovih družinskih članov takoj po terorističnem napadu in tako dolgo, kot je potrebno, vključno z ustreznimi sredstvi za lažjo identifikacijo ter obveščanje žrtv in njihovih družin.

5. Države članice zagotovijo, da se zagotovi ustrezna zdravstvena oskrba za žrtve terorizma takoj po terorističnem napadu in tako dolgo, kot je potrebno. Države članice ohranijo pravico, da organizirajo zagotavljanje zdravstvene oskrbe za žrtve terorizma v skladu s svojim nacionalnim sistemom zdravstvenega varstva.

6. Države članice zagotovijo, da imajo žrtve terorizma dostop do brezplačne pravne pomoči v skladu s členom 13 Direktive 2012/29/EU, kadar imajo status stranke v kazenskem postopku. Države članice zagotovijo, da se v pogojih in postopkovnih pravilih, v skladu s katerimi imajo žrtve terorizma dostop do brezplačne pravne pomoči v skladu z nacionalnim pravom, ustrezno odražajo resnost in okoliščine kaznivega dejanja.

7. Ta direktiva se uporablja poleg ukrepov iz Direktive 2012/29/EU in brez poseganja vanje.

Člen 25

Zaščita žrtev terorizma

Države članice zagotovijo, da so na voljo ukrepi za zaščito žrtev terorizma in njihovih družinskih članov, in sicer v skladu z Direktivo 2012/29/EU. Pri ugotavljanju, ali in v kolikšnem obsegu bi morale imeti navedene osebe pravico do zaščitnih ukrepov v okviru kazenskega postopka, se posebna pozornost nameni nevarnosti ustrahovanja in maščevanja ter potrebi po varstvu dostojanstva in telesne celovitosti žrtev terorizma, tudi med zaslišanjem in pričanjem.

Člen 26

Pravice žrtev terorizma s prebivališčem v drugi državi članici

1. Države članice zagotovijo, da imajo žrtve terorizma s prebivališčem v državi članici, ki ni država članica, v kateri je bilo storjeno teroristično kaznivo dejanje, dostop do informacij o njihovih pravicah, razpoložljivih službah za podporo in odškodninskih shemah v državi članici, v kateri je bilo storjeno teroristično kaznivo dejanje. V zvezi s tem zadevne države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za lažje sodelovanje med svojimi pristojnimi organi ali subjekti, ki nudijo specialistično podporo, da se žrtvam terorizma zagotovi učinkovit dostop do takšnih informacij.

2. Države članice zagotovijo, da imajo vse žrtve terorizma dostop do služb za pomoč in podporo iz točk (a) in (b) člena 24(3) na ozemlju države članice, v kateri imajo prebivališče, čeprav je bilo teroristično kaznivo dejanje storjeno v drugi državi članici.

NASLOV VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 27

Nadomestitev Okvirnega sklepa 2002/475/PNZ

Okvirni sklep 2002/475/PNZ se nadomesti za države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča, brez poseganja v obveznosti držav članic glede roka za prenos navedenega okvirnega sklepa v nacionalno pravo.

Za države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča, se sklicevanja na Okvirni sklep 2002/475/PNZ štejejo za sklicevanja na to direktivo.

Člen 28

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 8. septembra 2018. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 29

Poročanje

1. Komisija do 8. marca 2020 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni, v kolikšni meri so države članice sprejele potrebne ukrepe za uskladitev s to direktivo.
2. Komisija do 8. septembra 2021 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni dodano vrednost te direktive, kar zadeva boj proti terorizmu. V poročilu obravnava tudi učinek te direktive na temeljne pravice in svoboščine, vključno na nediskriminacijo, pravno državo ter raven zaščite in pomoči za žrtve terorizma. Komisija pri tem upošteva informacije, ki jih države članice predložijo v skladu s Sklepom 2005/671/PNZ in morebitne druge pomembne informacije glede izvajanja pooblastil v skladu s protiteroristično zakonodajo, povezanega s prenosom in izvajanjem te direktive. Na podlagi te ocene Komisija po potrebi odloči o primernih nadaljnjih ukrepih.

Člen 30

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 31

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 15. marca 2017

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednik

I. BORG
